

det grumme vanskeligt at opføre Dæmningen her. Jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers og Finansudvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke var muligt, at der af Statskassen kunde gives lidt Erstatning til dem, der maa afstaa Engene, og særlig til den, der har lidt et saa stort Tab, vistnok det største Tab forholdsvis, som nogen Mand i Danmark har lidt ved Julestormen. Der kan jo ikke være Tale om at stille Krav, men Humanitetshensyn kunne jo gøres gældende, saa der muligvis kunde hjælpes lidt her. Nu er det saa heldigt, saa vidt jeg ved, at der ingen Steder paa Kysten, i alt Fald ikke i min Valgkreds, gives Forhold af lignende Art, idet der hele Vejen ellers er Klitrækker, hvor der kan opføres Dæmninger. I alt Fald paa alle andre Punkter er der Lods ejere, som have Marker, der støde til Havet, der selvfølgelig under alle Omstændigheder gerne ville afstaa Jord til Dæmnings Opførelse. Her er et vanskeligt Tilfælde, og jeg vil gerne bede den ærede Finansminister og Udvalget om at tage under Overvejelse, om der muligvis kunde gøres noget her.

Finansministeren (C. Hage): Vedrørende Finansministeriet har jeg at nævne Ændringsforslaget Nr. 22, som tilsigter en forandret Affattelse af Statsregnskabet, saa at forskellige Poster blive opførte i nøjere Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Dette gælder saaledes Statskassens Tilgodehavende i Mellemlægning med de vestindiske Kolonialkasser. Udvalget har i en Bemærkning i Betænkningen taget Forbehold om, at denne forandrede Posteringsmaade i ingen Henseende skal berøre Retsforholdet mellem Statskassen og Kolonialkassen. Dette kan jeg fuldt ud bekræfte. Det drejer sig kun om en formel Ompostering, som i ingen Henseende ændrer Retsforholdet med Hensyn til dette Mellemlægning. Hvad angaar den 3die af de sammesteds foreslaaede Omposteringer, nemlig Opførelsen af et Beløb som Driftsfond for Telegrafvæsenet, vil jeg gøre opmærksom paa, at der i den Skrivelse, som ledsager dette Ændringsforslag, ved en Fejltagelse er benyttet et noget mindre nøjagtigt Udtryk. Det hedder sig, at „for at naa en korrekt Regnskabsopgørelse vil det være ønskeligt, at denne Beholdning — nemlig 320,000 Kr., hvortil Telegrafvæsenets Materialbeholdning ved Finansaarets Udgang er anslaaet — opføres blandt Statsaktiverne som Driftsfond for Telegrafvæsenet“. I Stedet for

Ordene „denne Beholdning“ burde der staa „det nævnte Beløb“. Det er nemlig Meningen, at Driftsfonden bliver at overføre ved Finansaarets Udløb med det nøjagtige Beløb af 320,000 Kr. Men det er ikke givet, at selve Materialbeholdningen udgør 320,000 Kr. den nævnte Dag; men Differencen mellem Materialbeholdningens Værdi og de 320,000 Kr. er da en kontant Sum, som i Forening med Materialbeholdningen udgør Telegrafvæsenets Driftsfond. Saa vel for denne Driftsfond som for Statsbanernes Driftsfond vil der være at gøre Rede i hvert Statsregnskab med Hensyn til Anbringelsen ved Finansaarets Udgang.

Naar jeg gaar over til Ministeriet for offentlige Arbejder, nævner jeg først Ændringsforslaget under Nr. 31, som gaar ud paa at nedsætte de Bevillinger, der ere begærede til forskellige Arbejder vedrørende Palæerne paa Amalienborg. Der foreslaas dels, at det samlede Beløb til Restaurationsarbejder skal nedsættes med 1,000 Kr., dels at et specielt Beløb paa 4,800 Kr., som er begæret til Indlæggelse af Varmeapparat i Kronprinsens Palæes Vestibule, skal udgaa. Jeg beklager meget disse to Nægtelser. Hvad angaar det sidste Beløb, er det ganske vist en Skønssag, hvorvidt man vil tiltræde det eller ikke; men det forekommer mig, at de Grunde, de ere givne, ere fyldestgørende, og jeg vilde have sat megen Pris paa, om Udvalget havde kunnet tiltræde Forslaget om denne Bevilling. Hvad derimod angaar Spørgsmaalet om de almindelige Istandsettelsesarbejder, kan jeg vel forstaa, at Udvalget finder, at de Beløb, der ere opførte, ere betydelige. Der er begæret Bevilling til udvendig Restauration af 3 Palæer paa Amalienborg, og tilsammen kræve disse Arbejder et ikke helt ubetydeligt Beløb. Gennem en lille Nedsættelse paa 1,000 Kr. giver man da det Ønske Udtryk, at Udgiften bør holdes inden for rimelige Grænser. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at disse Palæer nu ere 150 Aar gamle, og at de, saa vidt det kan skønnes, ikke have været underkastede en gennemgribende udvendig Restauration i alle disse Aar. De Ornamente, som der nu er Tale om at forny, hele dette Sandstensarbejde synes, efter hvad der foreligger, at have staaet i 150 Aar, og det er da ikke underligt, at Tidens Tand har medført saa stor Mølest, at det efter et saa langt Aaremaal kan blive nødvendigt at foretage en gennemgribende Restaurering. Det Materiale, der har